

Standa Lusk po Tokiu '64

„Jaké to bylo? Dá se to nějak srovnat s Helsinkami, Melbournem, Římem? Byly to tvoje čtvrté olympijské hry.“

Standa, jihočeský nemluva, hovoří nerad, zvláště o sobě. Ovšem start byl u Třeboňáků — alespoň z počátku — vždy slabinou, v trati však fičeli jak vítr. A tak vřetenho hovorů přece jen dostalo po chvíli obrátky.

— „To je divné, ty Helsinky vidím rok od roku jinak a jinak. To je jasné, pro mně to byl životní mezník: Olympijské hry a zlatá! O tom jsme už mluvili. Dostat se na olympiádu, vidět novou zem, spoustu lidí, patřit k těm sportovcům, co se sešli z celého světa, prostě to jsou pocity ohromující, neopakovatelné. Tak jsem to cítil v Helsinkách i doma. Ale ono to v Melbournu bylo zase všechno nové a zase ohromující. A Řím zrovna tak. No, a Tokio? Největší závod, jaký jsem zažil — ať to bylo s veslem v rukou nebo z břehu jako trenér. Stačí?“

„Nestačí. Ani jeden z našich veslařů, trenérů, činovníků tyto události tak souvisle neprožil. Sám říkáš, že Helsinky vidíš rok od roku jinak. Proč? To musíš vysvětlit.“

— „Pepík Věntus byl už v Melbournu, ví toho taky dost. Ale k těm Helsinkám — já totiž mám takový dojem, že zlatá z Helsink je rok od roku lehčí, že jí ubývá na váze. Srovnávám, co my jsme dělali a udělali v přípravě na olympijské hry a co jsem požadoval od kluků letos, loni. A jak veslařina za těch dvacet let vylétla výkonností nahoru. No, rozhodně ty olympijské medaile z Tokia — a nejen u veslařů — jsou těžší, mnohem těžší, než při hrách předcházejících.“

Viš, dnešek potřebuje v přípravě hodně rachoty, ale i nové metody. Na Helsinky jsme se vlastně připravovali sami. Trenér nás dostal do rukou dva týdny před odjezdem — kývnul hlavou, zavzdychal, a odvážil se nás učit alespoň jednomu, co jsme neuměli — startu. A přece nám stačila ta naše síla, spíše to však byla drzá odvaha na zlatou!

Na Melbournu — to jsem už seděl ve vybrané osmě — jsme měli přípravu v Jugoslávii, kvůli aklimatizaci. To byla sezóna podobná letošní — neznámé podmínky v jiném světadílu, obrácený čas — doma vstávají, když my uléháme — nevěděli jsme co nás čeká. Tehdy jsme si sedli společně k veslům někdy v červnu nebo v červenci, nová posádka s nováčkem v reprezentaci Švecem. A tři neděle na to jsme vyhráli mistrovství Evropy na Bledu! Hotová bomba, všichni kroutili hlavou. Rychlorecept na dobývání zlatých! Jenomže do Melbournu trvala cesta týden, už byl listopad a — do finále jsme se nedostali. Tam se předháněly jen čtyři lodě, jedna z nich Švédů, které jsme v létě na Bledu lehce vyřídili. V Austrálii jsme byli dokonale z formy.

Ale ten rychlorecept jsme neopustili. Ještě do Říma jsme skládali posádku pro osmu tři týdny před odletem. Na Slapech se z dvaceti lidí vybíralo devět, honili jsme se po dvojkách, pořád se něco přesazovalo, vybíralo, zamítalo, a to rozhodně nic ke kondici nepřidá. Ve finále na Lago Albano jsme byli třetí, deset vteřin za Němci. Jediní jsme bičovali vodu s úzkými, starými vesly, ač rok před-

tím na ME v Maconu jsme kvůli tomu byli pro smích a k lepšímu výkonu jsme potřebovali nějaké „lopaty“. Nepovedlo se je obstarat...

Těch deset vteřin je ve srovnání s Tokiem důležitých — už v první pětistovce byli Němci o parník před námi, tam nás udělali, nic se dohnat už nedalo. No a v Tokiu byl mezi námi rozdíl vteřina a zlomek! Pravda, to vše neudělala jen vesla — materiálově jsme vybaveni jako ostatní — ale i způsob výběru posádky a hlavně dlouhodobý a intervalový trénink. Tentokrát jsme reprezentaci pověřili oddílovou osmu. Nejsem proti složené posádce — ale je nutné dát výběru nejméně roční, raději však ještě delší možnost společné přípravy. Kdepak chtít něco vyhrát po třínedělním soustředění!

Tak v tomhle vidím ty rozdíly mezi Helsinkami, Melbourne, Římem a Tokiem. Soutěž je stále ostřejší, úroveň na vzestupu, nic starého, ortodoxního, už u vesel při životě není. Jen kázeň, vytrvalost a taková ta marínácká odvaha a rvavost. Ty zůstaly a stále pomáhají k vítězství.“

Se zasloužilým mistrem sportu

STANISLAVEM LUSKEM po návratu z Tokia,

kde vedl jako trenér bronzovou osmu ČSSR, besedoval Československý sport.